

ՏՈՔԹՈՐ ԳՈՍԹԻԼԸ ՔԻՄՅՏԻԹԻ

Վէ կէրօթաբնն էն մէջուր խառնէ խառն
 Եւ Երեմիոն առէ ինքեան կէրօթը, ոն
 ահիկոյ տնն տառի ինքայն թշգալապէս
 Եւ Եսայ վուգառօք էլէյ մէկ տիր։

Թալապիք մուսմալիկն կեօնիւս վի
 միտն իւրթէրիւնի Եսայն նեղէրն սասա
 րիւնիւն, նեղօք սարարընը, ագ քէնն
 Ինփուսէթէրիւն խուստախըն վերէն
 խառնէրիւնի, ինքիմեքալարաւս միւլւ
 իսայ էր քարիւղն վէ տամալարըն թէ
 սալուլալ ինմէսինն, էմրազը գալալիւ
 Եսայն, հաղմալըլըն, ինքալապալ, միւլւ
 իսայ խալալ. միտն աղլըրըն, միտն
 կնիւիւնէմէսինն, քաւըր պատըրըն, քա
 րընաւս սու տօյմարըն, դարաճիկն
 խառնթալալըրըն, խաթաթաւս չէ շէլ
 վէ հումարթն ագք պուլունմարըն
 էմրազը իմրօպալիւնիւ վէ քան խառն
 թալալալըրըն վէ հէր ճիւղն չօճօք
 խառնթալալըրըն՝ թէ ճաւաղաճիւ
 Եսայնիսէ մուսմալիկն էն սու ուսուլ
 թշգալալ վէ շէլն թէ տամալ էլէրը։

Թագապետ մուսմինիէ՛: տօքօրք ահնէ
պիտ միւստօքք գարգիւնաւ մասի պիտ
Քրիսնի խափք խաւանէօտ սքը թրգապէ՛
Քրիսնի պուլունարապ գպու հանա
խոսուսօք թէտալիլ էլէտօքի խաթաթ
խարաթս մասաւս, Քրիսնիթէ մէ պէ
սօզուգլուղուղս, իւրպէթէն զլուս
Քրիսնիք պիտ գաատր էլիաթս թէտալիլ
էլէտօքի ճիւնէթէ՛, պու իւրէթէթի
թէտալիլի իրաւսնսրանս Գնէգլէաւս
ճէտաթէթ թէտալ էլէթիլ զլուղուղուսն
էրքէթէ վէ գաատրսրաւս ենթի վէ էակ
թէտալիլ վէ պէ սօզուգլուղուղս
դնէրթուրէ հաւալը զաւս սէս զքքգլը
պիտ վէ կարալաթ վէ ստի ի. Գլու
նէթէթիւրնէ վէ խարա սարլըրըն
վ իւրթիպալս թէտալնէ վէ էլգաիթը թէ
նաալիլիլ իրաւսնսրանս ազաալաթս
սուրթթիլ միւլ. թէտալէտն վէ թէտալիլ
միւլ. թէտալստալնէթի թրգա գրիւթն
Քրիսնիթէ իւլ պիտալիլիւրէթի ազ գէ
նաւս գարգիւնս թէտալիլ էլէտն

Տեր Արկիեպեոս հեր Զանբը Բապի-
իւն ի թիմն իւրաքան զոսոնքիսն՝ օրոշեալ
պիտեհի կիպի, էլ յորաւանքն էն մէջ
հօր արեգպագաթ իւն տաքի պիլ մա-
խապէրէ զոսոնքիսն ինքա օրոշուող:

Վիշաւեթը Զառնանէտն Թարիւրի
ժիւրապետն Դանէրը զէկալմբն՝ օրա-
տաքի Թապալիսն պիր բարբօրեթը եւ
իւտու իմապիտապ պիր Թարֆինաւ
կէտնդորէլէրի էլլէմ տիր:

Բազարեան մասաւս, հեր կիւ-
տաթ պէշէ գաաար, Գուճաբուտս
Չիֆիէն կէլիւրի ճառտնէսիւնէ 13 իւր
մէթրօլս խանէտը, տաթ ծառն 8 մը
չուղա պարտու Սթանպուլս շինէ քն-
իւնը Երուսաղէմի էճապախանէսի
Սաաթ տօռըզդասն օն պիրէ գաաար
Սուլթան Գաեապախան, Օգէկիար պա-
շէրտա Սիւնէման էճ. Զին Գաեապա-
շէն Էճապախանիստէ խաաթիկեանք գա-
պուրէ էլլէր: Զապըր օյանքը ուլլ
կիւնէրի չէճճանէն մաւանէն օրո-
շուր:

ԿԱՐԵՒՈՐ ՀՍՍՑԻ
ՏՈՐԹ, Վ-Մ, ՅԻՆԴԷԱՆ
ԱՍՏՄԱՆԱՐԱՅԺ

Ի դիւրութիւն իր հեռաւոր
Թաղերու յաճախողաց, դար-
մանատունը գիտադրած է
Թիւնէլին յօտ ԲԵՐԱ, Մեծ
Փողոց, Թիւ 454, ինտելլիգեն-
տի պաշտօնատարանին կէք՝ նոր
արարելովմանը, ուր ըստ առաջ-
նշին՝ կ'ընդունի իշխն օրը
օրէն մինչեւ Ժամր 5 (Ը Յ.) :

Առաւօտաները կը շարունակէ
ընդունիլ իր բնակարանը ԻՒՍ-
ԿԻՏԱՐ, ինչպէս նաեւ ԳՂ. և
ԵՐ. առաւօտաները Ի ՓօւնԳա-
րու. Զարիճեան ինտելլիգենտը :

10—25

ՏԻՐԻՆԿ **ՊԻՋՄԵՆ ՄԱՍՈՒՆԻ ՏՈՐԻՆԿ ՆԱ**
 ԱՆԿԱՅ ՈՒ ԵՏԵՎԱՅ
 Պո. ֆապրիգա՝ Բարեգին 1900 է. քարգզարծնունաւ 23 միասեւ իւն 16 պետիւ
 միւրեաֆաթա նախ օրուչ սրբւ

Երեւան և Երեւան 12.000 և Երեւան 9.000

1904

Ինքն եկեր պիտ արքա տուխուր էլ իտեր: Միտուր իտն զեման՝ չիտն
 երգ սենչի կերպի, պիտան թէլ զուգուտիթ թարիթիթն սքառսարն զայն
 զուտանս պիտ, զու տէրիլն արքազգեալթէ՝ ալն ու մում շանեթն շարթիթ պիտ
 տերեհեալ տիր: Մաքիսն մարթիթիթ ին պիտէք թիվ զէ կտա տիր թիթ
 թէրաթէք տէրիթ մի: 1858 սենչիտիթ «Մարջ» նամ թըրքսն մաքիսաթարն
 ճառարանս պերու զու տէն տիրն անտաթիթ մութիթիթն մկարգիւթն կերէ
 մարքիթիթն զէ կերէք տիւնեանթն հեր պիր թարաթիթսն ին մութիթն պիր մկ-
 թէք թուծմար զայն փաթիթթա՝ ՏՐԻԻԼ զէ զուտիթիթսար զուր, իմալ էլ իտիր-
 եր մաքիսաթար սալմոնն տայնաթիթն հատա ու չիտաթ եօգ արք:

Իսթիկէնկեր զաթալօլ տէթիթիթիթի յմճանէն կէտանիթիթ: Մէլգիթի-
 տէթիթերն պիտիւթն մախսա:

«Իսխալ Տիրիկն» նամ տէրիթ իրիթ

» » » օրագ պիտէ

«Իսխալ Տիրիկն» նամ թըրքսն

կերպ մախթիթիթ իւլ ճինս մութիթսար մաքիսաթարաթիթն թեմաթիթն իմճատա
 իլպու: Մաքիսաթար միպապատաթ զէ հտուրն սուրեթալ թարաթիթիթսն թա-
 րիթի խալմար տիր:

Պու մաքիսաթարն եկեանալ տէրաթիթթար՝ Տերտեանթալ իպաթաթաա զերգ
 պիտ խանթան 1, 2, 3 Ե՛լ մալպապարտա, Մ. Սիտնի Նովէն զէ զուտա-
 սար արք:

[illegible]

Բարման օլունան զխանարան մեմուրի	Ինք. և ևրա	6,000,000
Մեմուրան աղէ վէ հարուրաթ օնէ վիկէ	»	1,250,000
Դեմուրիք թէ հարիք օլունուշ ալբանայ	»	410,000

ՄԻԻՀԹԵՐԻՄ ՄԻԻՀԹԵՐԻՈՂԵՐԻՄԻՍԻՋԵ
ԿԻՏԵԼ ՊԻՐ ԶԵՏԻՅԵՆ

ՎԱՐՄԱՆ Դժժ ԽՈՒՆԵՐԻՔ ԽԱՆՆԵՆ ԻՄԱՐԵ
ԴԵ ԳԱՆՄԱՐԻՔ ԶԵՐ ԵՐԱՏԷ ՍԱԹՐԺՄԱԳՄԱՍ
ՄԵՐԻ:

ՀԵՐ ԳՈՒԹԱՆԱՍ ՎԻՐ ԵՐԻՐԷ ԱՄԱՐԷ-
ԹՐ ՖԱՐԻԳԱՐԴԵՐ ՇԱՆՈՐԴԱԳ ԿՈՒՆ:

երգչաւոր լուրերից։

Սժմագրութ մուշէրէմ միւլթերիւրէր-
միւլթ թալալիքէ իժմէքոտ օտուղումուզ
պու իտալէր գասաթիւթ Սմոթիւթումս-
մս վազը Մ. Վերգգորս զէ Ջոնր
ֆապրիթպարմաթան կէթրիւթէքոտ
իրո իտալի պալմաժումնան մասամ
օյաու-գլաւը կիպէ, 6, 8 զէ 10 սասթ
միւլթէմարտիկն եսմազատս տըր։

Դու գասաթիւթ ֆիթիլիթէն էն եւր-
քէ տըրէնէն նարաթիթ մուգալէմթ
խտէր զէ եաւալըր պոլուրմալըր։

Հէմոէ պուխարը եսագազ իյուն,
գտեօտս լիւզումս եօզ տըր։ Դու՜ էն
պէտեօիւր մուշանմալս տըր. չիւն-
թի, առ՜ թէ ֆիթիլէ մամի տիւր։ Դիւնան
աւէյն, պու ֆիթիլիթն սուզըր պիւր
թալալը իննէ գոյմազը ընաֆի տիւր
եազընեան, պիւթիւն կինէ բարալը
պիւր լընա վէրիւր զէ սալս գագունէր
իժմէքոզ Թալալ օյաւազ 24 գութիւթ
եաւաղըրալըր, կէթրիւթէքոթի գուշ
Թուլըր տըրնոնիստ պուլունալ զէ ու-
սուլը իսթմալիթն տալը օյան սալը
միւլթալալալըր իսպալթ իտէրէնէ կիւ-
թիւ, գալալմալըր զէ եսաթոս ըրուր զէ
չիսիւթ թալըր պիւր էրքէ՜ գալալթ իյ-
նէ զէ կաւոտ գաաթն իննէս իննա
խորէնէնէ տըր։

Գիւրիթիւթալըր Օմանիլթն իյուն,
մէգըրիւր ֆապրիլալըն չիւպիթ՜ Բա-
բանանթուրօլ գուժմալնան սալ՜ Գուժմալ
խանթոտն Սժմագրուտ Սուլթան Հա-
մաթիւթն, Հանթուրօլ խանթոն իսթթ
գալալմալն 29 զէ 30 նիւմթուրս տա-
լալարս նալը իսթիւր տիւր։

23—26

ԳԵՂԵՐԻ ԽԱՍԹԱՆԳԴԱՐ ՔԱՊԻՊԸ
ԽՈՒՄՈՒՍԻՍԻ

Կաթաժաման Սանաթզգըրար Ճառատե-
ւինան 97 Յրևմեթոբու թէտաժիթնա-
սինան խաթաժար գապուդ լէ թէտա-
ժի լաթեր: Պէ սողաբաղաբուշուան ին շե-
տիտա ին միւրգույն խաթնաժ լէ տե-
տան սողաթը գուշուար խաթն պեր իջ
պարտը եօրու իւլէթէթերին միւշթէթի
պարտունան տաթթեօր ԿԱՆԻՍՍՄ՝ էն
հէսին լէ աշխ սաւադ ին, Կի աղբը
հաթ ինթարթեթըրին, ապ միւտաթթ
պարթընան թէտաժի խաթը: Թէթե-
պարտ խաթնաժ իւլէթէթ խաթն
ըգաթըրնն շիթաթընաան սօնրա ալընա-
պերն:

ՔՐԵՆԿԻ Դաեթթ հէին լէ էմբո-
գաւա թաթաժիգ օրունան
սօն սաւա իւթըր, փոթին խաթաթալը-
րն ապ մաւաժաթըրն թէտաժի
խաթըր շէր կրն սաթի հաթն10ա գաթար
Կաթաժաման Սանաթզգըրար Ճառատեօր-
նէ, Գարաթուշ օթէթ զարթըռան
ամապաճ տինքաթըր իւլէթերն, 97
օմբոբու թէտաժիխաթնէսինան պու-
ունուր:

Տէր և Տօրէն
ՏՈՎԱԶԱՆԵՄ Ծ. ԳԱՅՍԵՐԻԱՆ

բար չհետևաբար միևնույնտեղը թխե-
ալ զառտիկ, բայց մաքուր սննդախն յը-
ններս մտնելով, օրինակելի դիրահա-
նքդդու լինեցա՞մ բարեկեց մայրն ու ազ-
նիկը միապատմայն է անոնց չփեռն
թխնը փարատելու համար, չնչոյդ
խոսակցութեան մը սկսաւ դեռ չի
շատած:

—Ախիպա տիկին մայրիկդ ըլլաւ
է, ըսաւ Արսէնին, ե օրիորդն ալ
բարդը:

—Այր, պատասխանեց ուսանող
կոտորուելով:

—Ծնորդակալութեան արժանի է-
միկին, ձեր հրկու զաւակներուն ալ
ազնիկ կրթութիւնն ստուած է, միւսին
Արսէնին հետ մտերմացած է իսկ օրոր-
դը ձեռագործէն ճանչցանք ե սքանչա-
ցանք ճարտար մատուրներուն վրայ:

Տանտորուհին բորորվին շուարած
էր այս մարդամտ հարուստին ձեռե-
քնէ, իր հիշատակ անոր հեղաճաճորդ
հետերութեան վրայ, մինչեւ իսկ այժմ
մը կապածիլ սկսաւ որ ջրլլայ թէ
կիսաբուժ մը ըլլայ գործին մէջ, միկին
շտառել մը այսպիսի խոտորչ չէր կրնար
ըլլալ: Գրիգորիանց սակայն աւելի
բարձրաւորու համար զանոնք օրիորդին
խօսք ուղղելով:

—Ո՛րք սովորած էք ձեռագործը հար-
ցուլ:

—Վարպետ զացած, անկէ սովորած է պատասխանել տանտիրուհին, աղ-
ջկել կանխելով. գիտցածը մեծ բա-
նը չէ: ան ձեռն աղտուութիւնն է որ
բան մը կը սեպտէ:

—Զէ՛. անկեղծաբար կ'ընեմ որ շատ
սքանկելի անցնալագործ էր, աղջկիս ու
նախորդ կինն ու աղջկին ս'ըմարա-
ցան անոր նրբութեանը վրայ:

—Ծնորակալ եմ էֆէնէնայ, Աստու-
ուած արողէ ուզեցի տալ, օրիորդը
ամիցուց մեզ, իրաւ որ ինչ ընելին
չենք գիտիւ, նրամանուցը աղէկու-
թեանը մէջ կողմէ. օրիորդին բարեկ-
տեանը միւս կողմէ. ինչ ընեմ.
բախտեալեան աղէկի դարձաւ. պիտի ը-
սանք: Հիմէն ինչպէս որ դուք ան որբե-
րը խնդապօցեցիք նէ Աստուածամայր
ձեզի խնդապօցէ, ասու եւ վախ ըսել չի
տայ. ուրիշ ան չի գար ձեռքէս. չոր
աղօթք մ'ունիցիք առտու իրիկունս
զօթք կ'ընենք ձեզի համար:

—Ծնորակալ եմ, ես աղ անկեղծա-
բար շատ սիրած եմ դուքանէն, Է. այսօր
յառկապէս եկալ որ կ'ընամ աւելի
հիմնական բարբը մը ընել թէ՛. քեզի ե-
թէ զաւակներուդ:

—Միշտէս հիմա ըրածնեմուդ տա-
կէն չենք կրնար ելալ:

—Անոր պարտականութիւններն ու

արժէք չունենալ։ Հիմա դուք ըսէք ինձ
որ զանի՞ տարին է լվեր հնաացած է
ձեզմէ տողը հայրը։

Տաստերունին րոք ըսեմ այս հար-
ցումին չէր պատել, յանկարծակի դա-
լով սկսեմ նշանացի կերպով որոշ
նայրի խոսակցին։

— Ըսէք տեսնում քանի՞ տարի է որ
բաժնետէմ է ձեզմէ, կրկնեց միլիոնա-
ւե՛րը։

— Ուրեք պազանէ մէֆէնտի, ան ու-
ղտերսուղին խօսքը մ'ընե՛ր, հարիւր
տարին անջամ մը մեղի եկեր է։ Նե-
տարին սիրտ բացուեցիք բանի՛ մը վրայ
խորպիսե՛ր, անոր անուրը բսեցեմ պէս
տող կ'ելլամ։

Ուրիշ ճանաչում վրայ ալ կը խօս-
սինք, հիմա անախ դուք այս հարցումիս
պատասխան տուէ՛ք։

— Հարցնելու ամօք չլլալ, ուսկից
միտ ըսե՛րիդ ինչնա այս հարցումը։

— Վերըը պիտի ըսեմ, մինակ դուք
հիմա հարցումներուս պատասխանեցի՛ք
քիչ մը։

— Ինչ ըսեմ, չի հասնէր կարգուե-
լու, գաղտնիւր որ ինձի ասակի երկու
շաւակով խեղճ անօթի՛ ձգեց աէ զլուխն
ուռաւ կորաւ։ ան չէ ամա հրամանը
նիդ կը ճանչնայի՛ք ո՞ր դուք։

— Զեմ Եստես։ Դժ ուսուց Կոնս-
տանտին Կոնստանտին Կոնստանտին

գլխամաս ճանչնալու կամ չճանչնալու։
—Կատարեան Կարապետ կ'ըսեն
աչըր բաց, խօտող խօտուրուտող խ
ընթերթին մէկն է, ան ինչ լեզուը, ին
չանգուրող, ինչ նե թան խօսիլութիւն
անգամ մը բերանը բանայ նէ, կրնա
որերով մտիկ ընել տալ, Անոր ան ա
նուշ լեզունըստն չէ՞ր որ խարուբե
հայրու ու մարդ, չէ նէ անոր ալ աղ
ջկի կուտար որ աւելի աղէկ էր որ աղ
ջիկ մնայի, աշխատէի. իրաւ ասաց
տարին անցուցի մամա մէկ մը եւ գի
տեմ, վերը Աստուած գիտէ ինչա
նցուցեալս։
—Գրկորդեանց խնդը կ'ըսէ կացու
թեան վրայ գլխովով.
—Հողը մի ընկեր, տիկին, ըստ, չի
մա չհասցտանալու. Ժամանակը հասա
նէ, տե՛ս գէշ մի խօսիլ ամուսնոյդ.
ընէի տառիկ երկու անմաման գաւա
տուրէր է։
—Աստուած բուկիններդ ալ պահէ
էֆէնտի, ամմա ինծի կէնձ ու կանան
մզեց գնաց. չոր գլխուս կնիկ որ ինչ
գէշ ասոնը այս տարուը հասցուցի ն
ըսել չ'ուզէր, չ'րոմանցնիք խեղճ
մարդիկ էք, չը խօսած կը հասկնաք
Ինչ ըտող իմա իրեն, որ մը օրանց Ժան
խօսք մը չէինք բսած իրարու, գէն ը
նէր. 15

պիտի բանամ ըսաւ, մէկ երկու կտր
հող կար տանօք ծախեց, ևտքը ետք
գնաց հեղ մ'ալ ետ եղ զարձաւ, և
գէր մը ըլլաւ չի գրեց:

—Արհեստք Բնէ էր, հարցաւ ի
րիգորեանց:

—Աղւոր արհեստ ուներ, ոսկերի
էր, օրը մէկ ոսկիրն ստակ չէր ըսի
ամա, գործի չէր նայէր, աչքը դուր
երթալ պատեղեռն էր, ևտքը ետք
գնաց, հեղ մ'ալ չգարձաւ:

—Բանի՞ տարի կ'ընէ երթալուն:

—Արտէն, վեց ամաու կար չկար,
աւառու մը տուեալն եղաւ, հեղ մ'ալ
չգարձաւ, չգտ տեղ փնտեղեցինք, հեղ
չեղաւ: Վեց ամա ետքը մէկը ըսաւ
որ Իզմիր տեսեր են, ևտքն ալ Իսկէն-
տէրիէ գացած է ըտող եղաւ, գտա-
րիարարաւն զացինք հո՞ս Ինկանք,
հո՞ն Ինկանք, նայեցանք որ ճար չկալ,
հիմա յոյսերնիս կարած նստած ենք ալ:

(Շարունակել)

(208)

ՀԻՐԱԾՆԱԿԱՆ ՎԵՐՈՒՄ

ԲԱՍՏ

ԺԱՌԱՆԳՈՐԴԸ

ՀԻՐԱԾՆԱԿԱՆ ՎԵՐՈՒՄ

ԵՐՈՐԴԻ ՄԱՍ

ԺՐ.

Արթնն այս առնալովս կայցեալ լինէն
լուրով մայրն ու աղջիկն յուզեմէ և
զանոնք ոտքի հանելէ ետք Գրիգորն
հանցի թով, որ կառքէն ելած հետա-
քըքրական տիկանքներ կ'ուղղէր փո-
ղացին ա'ս ու ա'ն կողմը Ուսանողը
մամանակ ձգելու համար մօրն ու քր-
թը, միևնուտեքին հետ ղէպի Սան-
տըգլաւորն ուղեւորեցան ուր Գրիգորն
եւանց մէկ ըսնի ծանօթ ղէմքեր տես-
նելով տեսակեցեալ անոնց հետ հին օ-
րերով վրայ:

Վերջապա անէկ գտանալով ծովն
զերեքի ճամբով հասան ուսանողին հա-
մեստ տնանն Օրորորն ու մայրը հիւ-
րնկալուեցան անհրաժեշտ կարգաւ-
րութիւններն ըրած էին վարկանա-

բար չհետևաբար միմեկմտեղութեան
պաշտօնի, բայց մաքուր սենեակէ մը
հանք մանելով, օրինակելի դիրքահա-
ղորդութեամբ բարեկեց մայրն ու աղ-
ջիկը միաշնամայն և անտոց չորթու-
թիւնը փարատելու համար, չնչոր
խօսակցութեան մը սկսաւ դեռ չի-
նոտած։

—Ասիկայ տիկին մայրիկդ ըլլալու
է, ըսաւ Արսէնին, և օրիորդն ալ
բորդ։

—Այո, պատահականեց ուսանող
կոտորակելով։

—Ծնորհակալութեան արժանի էք,
տիկին, ձեր երկու զաւակներուն ալ
ղէկ կրթութիւն տուած էք, միւսիւ
Արսէնին հետ մտերմացանք և ինչ օրիոր-
դի ձեռագործէն ճանցանք քանակա-
ցանք ճարտար մատուցելուով վրայ։

Տանաթուրուհին բորդորին շուրա-
ղէր այս մտադրամօտ հարուստի ձեռե-
րէն, իը հիմաբ անոր հեղահամարդ
ընտանութեան վրայ, մինչեւ իսկ յայտ
ըր կազմակալի սկսաւ որ ջըլլայ թէ
խաբուած մը ըլլաւ գործին մէջ միշտ
նստալէ որ այսպիսի խնամք և իշխար
ըլլայ։ Գրիգորիան սակայն աւելի
զաւարճալիւ համար զանոց օրիորդին
խօսք ուղղելով։

—Ո՛ր սովորած էք ձեռագործը ճար-
տար։

—Վարպետ դացած, անկէ սովբած
է պատահական զտատարունչ, աղ-
ջկել կանխելով. քիտցաճը մեծ բան
ու չէ. ան ձեք աղտուութիւնն է որ
բան կը սեպակէ:

—Զէ. անկեղծաբար կ'ըսեմ որ շա-
սքանչելի անեղանգործ էր, աղջկիս ու-
նըբար կ'ընէ ու աղջկիս սքանչա-
ցան անոր նրբութեանը վրայ:

—Ծնորդակալ եմ էքՖէնտի, Աստ-
ուած արտիկ ուղածը որ ես, օրիորդ
անցուցց մեզ, իրաւ որ ինչ ընելիք
չենք զիտեր, հրամանուցը աղէկաւ
թիւնք մէկ կողմէ, օրիորդին բարք:
Սրտուտիւնը միւս կողմէ. կ'ընէ ըսեմ
բախտեղինիս աղէկի դարձաւ. պիտի ը-
սեմ. ինչեմ ինչպէս որ զուր ան որբե-
քը խնդաբացնէ նէ Աստուածամայր
անկէ խնդացնէ, անու ու վախ ըտել չի-
տայ. ուրիշ բան չի գար ձեռքէս. չոր
աղօթք մ'ուժնիք աւուտու իրիկուն
աղօթք կ'ընենք ձեզի համար:

—Ծնորդակալ եմ, ես ալ անկեղծա-
բար շատ սիրեմ եմ դուալիք. եւ այսօր
յառեկապէս եկալ որ կրնամ աւելի
հիմակալանք բարբը ըր ընել թէ՛. քեզի
թէ՛ զաւակներդ:

—Միշտեւ հիմա ըրածնեմուդ տա-
կէն չենք կրնար ելլալ:

—Անորք պարտականութենքն էր:

ափէ՛ք չուհին: Հիմա դուք բռնէք ինձ որ զանի՛ տարիք ի վեր հնազանդ է ձեզմէ՛ տղոց հայրը:

Տանտիրուհին որ բնու այս հարցումին էր սպասէր, յանկարծակի գտնելով սկսեալ նշանաբոյ կերպով երեւընալով խոսակցին:

—Բռնէ տեսնմա՛ք ջանի՞ք տարիք է որ բաժնուտ է ձեզմէ, կրկնեց միկոնաւ տէրը:

—Ուրդդ պազանն է ֆէնիտի, ան ուղտուրուադն խօսքը Բ'ընեթ, հարկերդ տարին ապառն մը մեղէ կեկեր է. նե՛ս ուրիշ սերտ բաշտելիք բանի մը վրայ խօրաքնեք, անոր անուրէր լսելուս պէտք տող կ'եկամ:

Ուրիշ բանեբու վրայ ալ կը խօսէին, հիմա մանա ղուք այս հարցուկի մը պատասխան տուէր:

—Հարցնելս ամօթ չըլլա՛յ, ուսկից՝ միտըդ դիդ ինչպէս այս հարցուն է:

—Վերջը պիտի բան տես, միհնալ դուք հիմա հարցունմեբուս պատասխանեցէ՛ք քիչ մը:

—Ինչ բան, չի հասնէր կարգուեալ լո՛ւ, գատուեիւր որ ինձի տանկ երկու ղաւակով խեղճ անօթի ձէջց ան զուխն առաւ կորաւ. ան չէ ամմա հրամանք չիդ զի ճանչնալիք է քիչնը:

—Ձեմ բոխեա՛. դժ ուստ իտե՛

դիտմամբ ճանչնալու կամ չճանչնալու։
—Կատարեան կարողպետ կ'ընեն
աչճար, խօտող խոտուրետող խա-
րեքարին մէկն է, ան ինչ լեզուով, ինչ
համոզում, ինչ մեծ խօսիկութիւն-
անգամ մը բերանը բանալ նէ, կրնա
օրերով մտիկ ընել ապա, Անոր ան ա-
նուշ լեզուներուն չէ՞ր որ խորքէ
հայրու ու մայրու, չէ՞ նա խորք ալ աղ-
ջիկ կուտար որ աւելի աղէկ էր որ աղ-
ջիկ մնայի, աշխատէի. իրաւ ասքա-
տարին անընդոյգ ամմա մէկ ժը ես գի-
տեմ, վերջ Աստուած գիտէ ինչպէ՞
անցունելու։
—Իրիգորեսկը խեղճ կնո՞՞ր կացու-
թեան միայն չ'գնալով։
—Հորգ մի ընէր, տիկին, ըստա, հի-
մա անհագտանալու ժամանակը հասաւ
է, անն գէշ մը թափփր ամուսնոդ-
քեւի ատենի երկու աննման զաւա-
տուել է։
—Աստուած ըրուկները որ պահէ
էֆէնտի, ամմա իննի կէն՞ ու կանան
ձգք զնաց. չոր գլխուս կնիկ մը ինչ
պէ՞տ ասոնք այս տարիք հասցունէ ը-
րան չ'ուզէր, հրտմանքիդ խելօ-
յան չիկէ էք, չը խօսած ի հակմա՞ծ
Ինչ բողոք կար իրեն, օր մը օրանք փա-
խօսք մը չէինք բսած իրարու, զեն ը-
նէր ինչ անգամ 15 րոպէս քան ինչ

պիտի բանամ ըսաւ, մէկ երկու կտր
հող կար անոնք ծախել, ետքը ետք
գնաց հեղ մ'ալ ետ չի դարձաւ, Կ'
գէր մը ըլլայ չի գրեց:

—Արհեստը ի՞նչ էր, հարցաւ Կ'
րիգորեանցն:

—Աղւեր արձանառ ունէր, ոսկի
էր, որը մէկ ոսկիին ստակ չէր ըսի
ամա, գործի չէր նայէր, աչքը դուր
երթնալ պատահուէն էր, ետքը ետք
գնաց, հեղ մ'ալ չէրարձաւ:

—Իսկի՞ տարի կ'ընէ երթնալուն:

—Արտէնո, վեց ամառ կար չկալ
ատառ, որը տունէն ելաւ, հեղ մ'ալ
չէրարձաւ, չպալ տող վնասուեցինք, հեղ
չեղաւ, մէկ ամա ետքը մէկը ըսաւ
որ իզմոր տեսեր են, ետքն ալ իսկիւն
տարիէ դացած է ըսող եղաւ, զատ
րեարձարան գացինք հո՛ւ ինկտնք,
հո՛ն ինկտնք, նայեցանք որ ճար չկալ,
հիմա յոյսերնիս կտրած նստած ենք ալ:

(Երբանայե՛ի)